

ПОД сказки 12

02 ОСИГУРЯВАНЕ

ОТ ВРЕМЕ... ИЛИ НАВРЕМЕ?

07 РЕЗУЛТАТИ

Инвестиционни резултати
на управляваните
пенсионни фондове

10 КОНТАКТИ

ОТ ВРЕМЕ... или НАВРЕМЕ?

*From your
Valentine*

От Време на Време дори прагматичният човек си позволява да е романтик. И така е от доспа Време по това Време на годината, когато би било съвсем навреме да се запитаме какво е да си романтик в прагматичното днешно Време. А романтиката не е присъща само на нашето си Време. Тя е била добре позната и в едно друго, далечно и недотам романтично, но само за себе си също прагматично Време.

Отец *Frank O'Gara* от Whitefriar Street Church в Дъблин, Ирландия, разказва истинската история¹ за човека, който стои зад празника Свети Валентин. Whitefriar Street Church е една от трите църкви, които твърдят, че притежават мощи на светецата. Днес много хора отиват там на поклонение, за да отгадат почит.

Валентин бил римски свещеник по Времето, когато управлявал император Клавдиј II. Императорът издал декрет, забраняваш брака между млади хори. Причината била чисто прагматична – разби-

рането, че неженените Воинци се сражавали по-добре отколкото семействите, защото последните се страхували, какво би се случило със семействата им, ако загинат. Църквата естествено стимулирала брака. Като свещеник Валентин извършвал тайно брачните церемонии. В крайна сметка бил заловен и хвърлен в тъмница. Легендите разказват за извършеното от него чудо, при което възвърнал зрението на сляпата дъщеря на един от неговите съдници. През

269 година Валентин бил осъден на смърт заради застъпничеството му за християнския брак. Последните думи, които написал, били към прогледналото момиче, подписаны със станалия след това популярен израз „*От твоя Валентин*“.

Това, което в крайна сметка Валентин означава за отец *Frank O'Gara* като свещеник, е че „*идвай момент, когато се налага човек да заложи живота си за това, в което вярва*“.

"НАРОДЕ ????"

Хилядолетната история на България е преображената на герои, жертвани за своите убеждения. И все пак, в съзнанието ни ярко се отклоява един от тях. Също с духовен сан – юродоякон, който проповядва „на драго сърце да обичаме оногова, който ни покаже погрешката, иначе той не е наш приятел“².

Той действително показва погрешките на свое време. Османската власт и българското чорбаджийство определено се оказват не негов приятел. Развръзката е аналогично трагична, и отново не само за него, а впоследствие и за властимашите негови съдници. И той извършва чудо – възвръща единствения разумен поглед на човечите за това, че „*всичките народи [...] щат живеят под едни чисти и святы закони*“³.

Преди своята голгота той също се обръща към този, за когото е неговото *прогледно* чудо, но за разлика от римския свещеник, не завършва с погрис, а задава въпрос, защото е знал, че делото му е безсъртно и че не той, а потомците на неговите съмишленици и съдници са тези, които ще се погрисват с делата си.

ПОЧТИ РАВНИ

И днес, както и през 19 век „*нашето драгоценно отечество ще се нуждае от достойни хора, които да го водят по пътя на благоденствието, така щото да бъдем равни на другите европейски народи*“⁴. При това отговорността днес е съкак още по-голяма, може би точно заради свободата, коя-

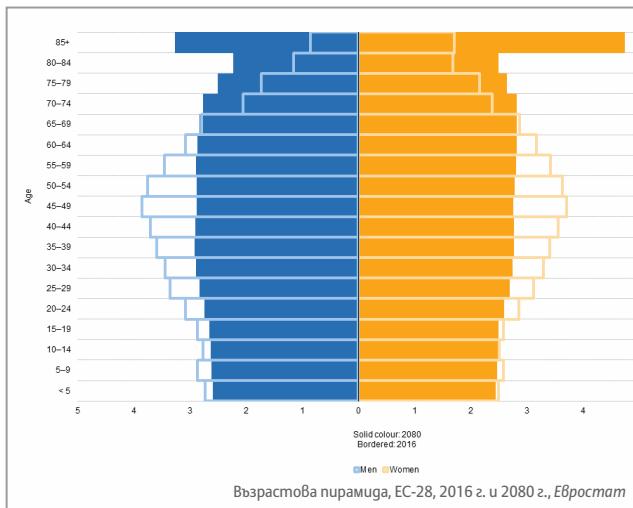
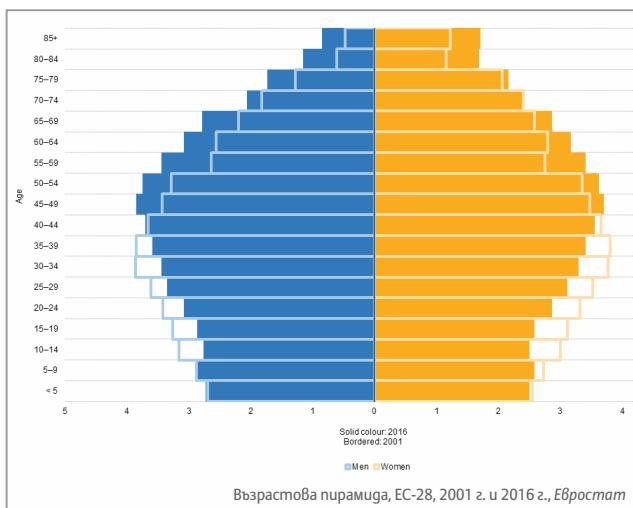
то вече имаме, независимо дали за едни е дадена, за други – притежавана, а за трети – отстоявана.

След членството на България в ЕС, вече сме част от 510-милионното европейско семейство⁵, в което както при всяко семейство работоспособните са призвани да осигуряват с труда си благодеянието не само на самите себе си, а и на младите и възрастните, които разчитат на тях.

Съществува утвърден механизъм за измерване степента на зависимост между тези, от които се предполага да осигурят благодеянието, и тези, които се нуждаят от плодовете на техния труд.

Независимо от езиковото си многообразие, демографската картина в ЕС би могла да се визуализира посредством универсалния език на числата, с т.нр. общ коефициент на възрастова зависимост. Той представлява точно такова съотношение – между броя на лицата (на възраст от 0-14 г. и над 65 г.) спрямо броя на тези от 15 до 64 годишна възраст. Същът е очевиден: колко лица, от които се предполага да произведат обществените блага, за колко лица ще трябва да се погрижат.

Според Евростат⁵, за 28-те държави членки този коефициент е 53%. Това означава, че приблизително двама души (между 15 и 64 годишна възраст) се падат на едно лице от другите две възрастови групи. Най-ниският общ коефициент на възрастова зависимост е

в Словакия (42%), а най-високият – във Франция (59%). Съгласно посочената статистика, в България той е 52%. Според цитираните демографски характеристики определено вече се подреждаме наравно с другите европейски народи. Но по финансово измерение на благосъстоянието си – още не е определено кога ще станем почти равни.

С ПО-ДОБРА ГЛЕДКА

Погълнати от ежедневни грижи за себе си и своите близки, 510-те милиона европейски граждани отмерваме ритмично Всеки ден, понякога с разочарования, а понякога с повече или по-малко удовлетвореност от поредната си житейска придобивка за семейството и дома. Но В крайна сметка, независимо В какви домове живеем: луксозно обзаведени, скромно подредени или мизерно бедни, рядко си даваме сметка, че Всъщност всички се оказваме В пирамида... **Възрастова пирамида.**

Радваме се, когато посрещаме рождените си дни, защото така се изкачваме на следващия Възрастов етаж, откъдето се предполага гледката да е Все по-добра, било защото е по-високо, или просто защото сме започнали да гледаме по-мъдро на всичко около нас.

По-високите етажи имат не само своите преимущества, но и присъщи рискове – стабилността им зависи от тези под тях. Според Евростат⁵ Възрастовата пирамида, в която живее населението на 28-те държави членки става Все по-нестабилна. Разпределението по пол и Възрастови групи е мако-

ва, че В средата тя съществено изтънява с времето, за сметка на Върха, като през 2080 г. се очаква да придобие формата на монолитен блок (*дано не-панелен*) с Все по-трудно за реализация архитектурно решение на последните Възрастови етажи.

Не е нужно специално инженерно образование, за да се направи обоснованото предположение, че са нужни повече и по-здрави носещи колони.

Другите европейски народи разполагат с изпитани многоколонни системи, В т.ч. за обезпечаване сигурността на обитателите от по-горните Възрастови етажи – както колективни, така и лични допълнителни пенсионни решения.

Макар и след едно значително прекъсване от около половин век, през 1994 г. България Възстанови законовата Възможност Всеки да може по свое желание да се подсигурива допълнително за Времето, когато ще има Възрастовата привилегия да разполага с по-мъдър поглед Върху живота.

От 2000 г. беше добавена още една опора – допълнително-задължително осигуряване за пенсия.

Не Веднъж сме били свидетели на разгорещени дебати между привържениците на традиционната едноколонна архитектура и съвременните многоколонни решения за подсигуряване стабилността на Възрастовата пирамида.

Капиталовите пенсионни решения, В основата на които е не-прекъснатото натрупване на средства, са именно тези, които идват да покажат **ногрешката** на едноколонните архитекти В разбирането им, че обитателите на Възрастовата пирамида биха могли да продължават спокойно да черпят от основите на това, Върху което стоят, при очевид-

но намекаващия тихен брой по горните етажи и намаляващите нови осигурителни източници в основата. Тази **погрешка** е посочена съвсем приятелски, защото в думите и делата си преследваме единствено и само добронамерена и градивна цел.

За разлика от опасенията в древен Рим относно последиците от брака, днес в цял свят въздействието от друг не по-малко дългосрочен продукт – допълнителното пенсионно осигуряване – е очевидно: осигурените живеят и работят по-добре от неосигурените, за-

щото не се страхуват какво ще се случи със семействата им, при евентуални неблагоприятни за тях събития.

РОМАНТИКАТА ДНЕС

Истинският романтик търси романтиката в романтичните неща, и ревностно отрича тя да има нещо общо със съвременната прагматичност на парите. Но гори истинският романтик очаква да получи разбиране и признание от адресата на неговата романтика. А ако самият адресат прагматично оценява степента

на получената романтика с финансовите възможности на своя романтик? Тогава не е много ясно, доколко неволно прагматичен ще се окаже въщност истинският днешен романтик.

Както при всяко преместване, и при преместването по етажите на възрастовата пирамида, човек не изоставя скъпите за него неща. Дори най-малките от тях са тези, които взима първо със себе си. Така романтиката следва неотълчно своите романтици. А именно в най-горните етажи, когато времето е най-много и гледката е

най-красива, нуждата от финансови възможности е най-голяма.

Затова, след като още **от време** в икономически развитите държави членки на ЕС е съществувала възможност (*и стимули*) хората да се осигуряват допълнително за пенсия, особено днес, когато законодателни декрети не забраняват, а напротив – разрешават и стимулират гражданиите на България да направят същото, няма нужда от нови мъченици, за да реши човек дали да отвори очи, и извърнал поглед от ритмичното си ежедневие да види на кой етаж живее. Така Вместо от Време на Време да се оправдаваме, че истинската романтика няма нищо общо с прагматичността на парите – можем сами да направим своя прагматичен избор в многоколонната система от допълнителни осигурителни решения за себе си и своите

те близки. Очевидно и демографски-архитектурно всяко по-ранно тяко действие би било съвсем **навреме**, защото „**времето е в нас и ние сме във времето**“⁶.

P.S. Да не пропуснем подписа – **макар положен на последната страница върху осигурителния договор, той не означава край на контакта ни с вас, а е начало на отговорите ни по всички ваши въпроси, в които ще се постараем отговорно и по съвест да откриваме и сътворяваме това, което би било чудесно за всеки един от вас.**

¹ David Kithcart, "St. Valentine, the Real Story", www1.cbn.com/st-valentine-real-story

² Васил Левски до Филип Томло, 1.III.1871 г.

³ Васил Левски, Писмо-дописка до Ганчо Мильов в Букурещ, 10.V.1871 г.

⁴ Васил Левски

⁵ Евростат, данни към 1.1.2016 г., <http://ec.europa.eu/eurostat>

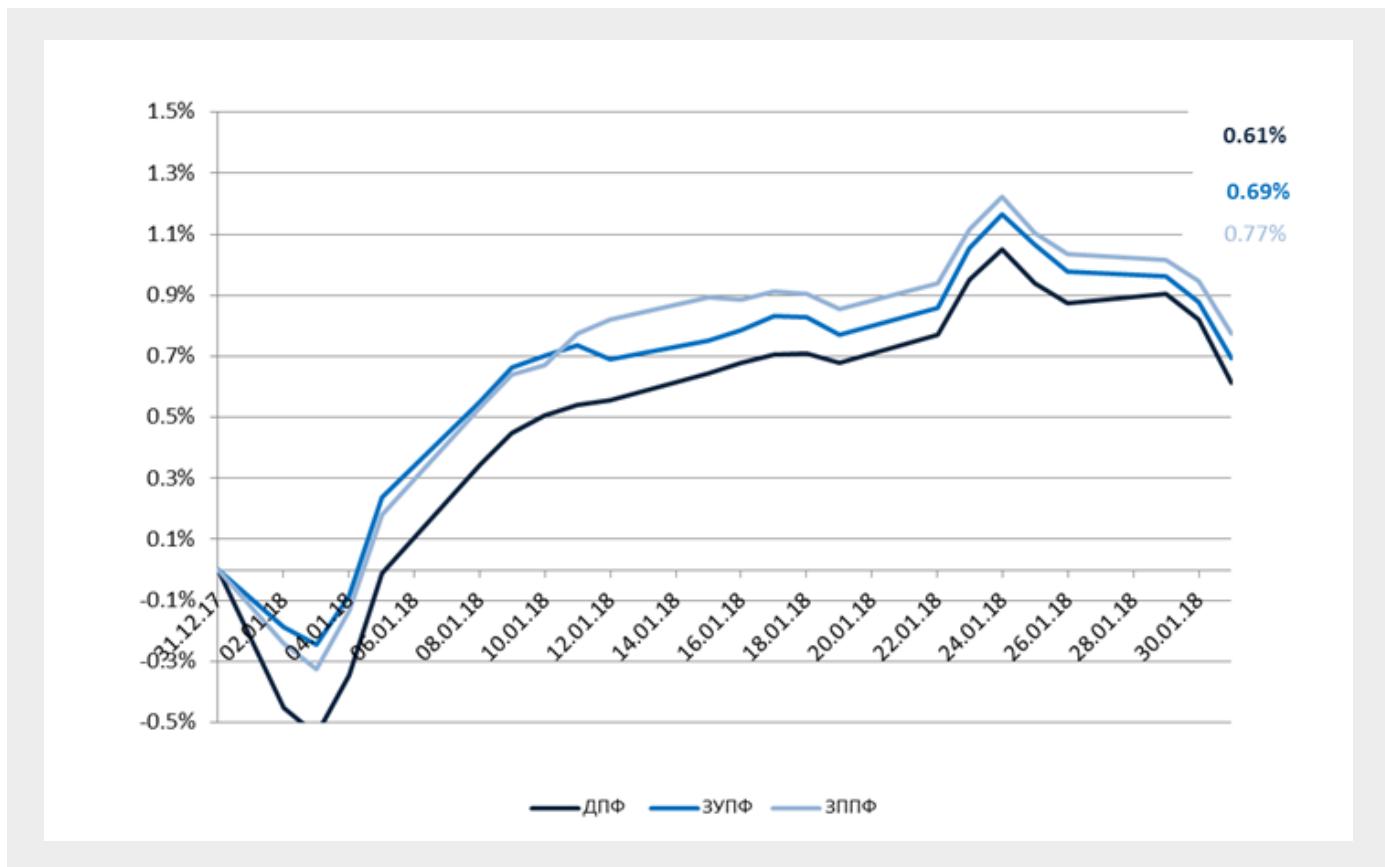
⁶ Васил Левски до Панайот Хитров, 10.V.1871 г.

Инвестиционни резултати

на управляваните пенсионни фондове

От началото на годината към 31.01.2018 г.

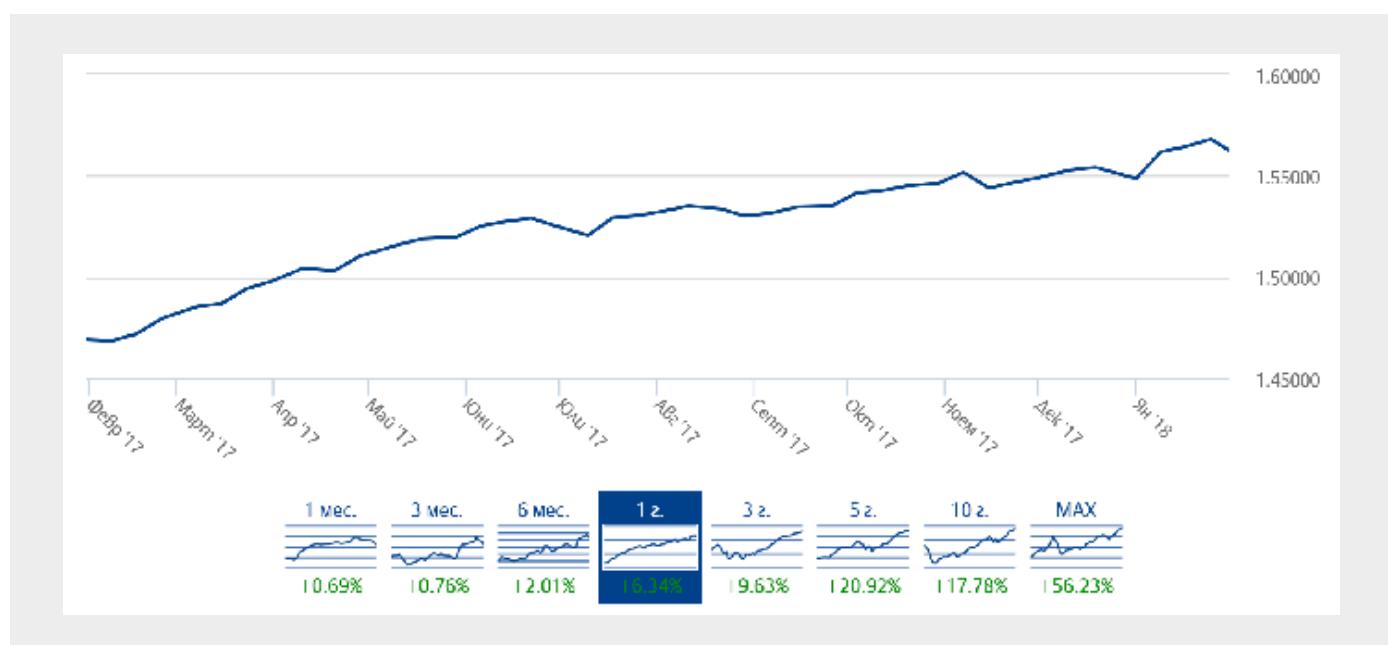
	ДПФ	ЗУПФ	ЗППФ
Стандартно отклонение ¹	2.70%	2.14%	2.27%
Коефициент на Шарп ²	0.36	0.49	0.50

За различни периоди към 31.01.2018 г.

Доброволен пенсионен фонд

Задължителен универсален пенсионен фонд

Задължителен професионален пенсионен фонд

Доходност на год. база	1 г.	3 г.	5 г.	10 г.	MAX ³
ДПФ	6.77%	3.77%	4.77%	1.91%	3.70%
ЗУПФ	6.34%	3.11%	3.87%	1.65%	3.34%
ЗППФ	6.40%	3.22%	4.08%	1.69%	3.32%
Стандартно отклонение¹ на год. база					
ДПФ	1.57%	3.71%	3.23%	3.62%	3.39%
ЗУПФ	1.47%	3.50%	3.04%	3.18%	3.06%
ЗППФ	1.59%	3.55%	3.10%	3.47%	3.29%
Коефициент на Шарп² на год. база					
ДПФ	4.53	1.09	1.52	0.39	0.76
ЗУПФ	4.57	0.97	1.32	0.36	0.73
ЗППФ	4.25	0.98	1.36	0.34	0.67

¹Стандартното отклонение на доходността характеризира промени във времето в постигната доходност от управлението на активаите на пенсионните фондове, оценена посредством степента на ежедневните колебания в стойността на един дял.

²Коефициентът на Шарп (Sharpe ratio) е показател, който съпоставя постигнатата доходност от управлението на инвестиционен портфейл и поетия риск за постигане на тази доходност.

³От 01.07.2004 г.

Представените резултати нямат по необходимост връзка с бъдещи резултати. Дружеството не гарантира положителна доходност и стойността на дяловете може да се понижи. Допълнително обяснение на значението на показателите за доходност и инвестиционен риск, може да намерите на адрес: <http://www.fsc.bg/d.php?id=3184>

БЮЛЕТИНА ПОДГОТВЯТ

Николай Славчев, PhD, Главен методолог
Статии и анализи, 2-6 стр.

Михаела Василева, Актюер
Инвестиционни резултати, 7-9 стр.

Александър Стойков, специалист
„Дигитален маркетинг“
Графичен дизайн и предпечат

**Използванияте фотографски
материал на стр. 1, 2, 4 (долу), 5, 6 (горе), 10
са авторски. © Alexander Stoykov**

Статиите, анализите и фотографското съдържание в бюлетина
са защитени с авторско право. Забранява се всяко копиране,
редактиране и/или препубликуване без изричното писмено съгласие
на автора.

Бюлетинът се разпространява бесплатно.

ПОД Алианц България

бул. „Цар Борис III“ №19Б
София, ПК 1612, България

Тел.: +359 2 933 48 00
Факс: +359 2 981 53 02

E-mail: pod@allianz.bg
www.allianz.bg

Тук можете
да прочетете
предишните
броеве на
ПОДСКАЗКИ

Allianz